

הרב חיים הירשנזון על צדק גלובלי והר הבית

1. בראשית א כז וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצֶלְמוֹ, בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ, זָכָר וּנְקֵבָה, בָּרָא אֹתָם.

2. סברת כת"ר [כבוד תורתו] בחלוקו בין ז' מצות ב"נ [בני נח] למצות בני ישראל **כי יסוד כונת ז' מצות בני נח הוא תיקון**

המדינה ואחוות בני אדם, ויסוד מצוות ישראל הוא להתנהג על פי כונת רוח התורה, [החלוק הוא נכון מאד כאשר באר כת"ר בארוכה, אבל...לא נפחת חובת ישראל לאחוות המדינה ותיקונה מן חובת בני נח לזה אם נוסף לישראל חובה לעשות כרוח התורה...]¹

...כל דבר הידוע מסברא והדעת נוטה אליו והמופת מחייבו אין צריכין כלל לציוו ונתחייב אדם בו כמו שהי' בהם ציוו, כי הוא מחוקי הצדק אשר הכונן משרים נטע בחוק הטבע...²
...והדת הטבעי הלז הוא כולל תחתיו את כל חוקי הצדק והנהגה הנמוסית משפט הממלכה וחוקי המדינה וכל הנוגע לחברת אדם...³

עלינו לחשוב על כל דבר מצד המוסר וההגיון יחד, ואשר אנו מוצאים אותו כשר וישר ונכון וקיים משני היסודות האלו עלינו להביט בההלכה אשר דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום אשר בודאי איננה מתנגדת לדבר הישר והנכון מצד ההגיון ומוסר, ואם אנו מוצאים אותה מתנגדת עלינו להתיגע עד שנמצא כי לא ריק היא ממנו, שאין אנו מבינים או את ההלכה או את המוסר, אבל לדחות כל דבר הטוב ומועיל בעמנו באמת הבנין של "יש מחמירים"...לא על כזה אמרו 'כל המחמיר תבוא עליו ברכה'."⁴

¹ הרח"ה, מלכי ד', מכתב כא, עמ' 124, הדגשים שלי. באופן כללי הרח"ה משתמש במושג "דינים" ו"מצות דינים" במובן זה לאורך התשובה "התאמת משפטי ישראל עם חוקי המדינה", ובמיוחד ע' מלכי ג', עמ' 51, 53, 58.
² הרח"ה, המסדרונה, שנה א', אות של"א.
³ הרח"ה, המסדרונה, שנה א', אותיות תשמ"ט - תש"ן.
⁴ הירשנזון, חיים, מלכי בקדש (כרך IV), סט' לואיס, מא': מוינעשטער פרינטינג קא', תרע"ט - תרפ"ח, עמ' ה – 10. (הדגשים שלי).

סעיה ד

אב המון גוים נתתיך, מ"ע דהחרם תחריטם
ולא תחיה כל נשמה אינם מצות הנוהגות לדורות,
אסור לעם ישראל לעבור על חוקי האינטורנאציו-
אנאלימעט אפילו אם אינם לפי חוקי ישראל, כעס
יעקב על שמעון ולוי, שבועת הגכעונים, כל שיש
בו הלול ה' לא מועילים דקדוקי הלכה להחיה,
הסרת העורים והפסחים מעיר היבוס, שבועת
צדקיהו לנבוכדנאצר, עלה סנהריב וכלכל את
האומות, השכועה בבית משפט המדיני.

3

א) ונשוב למאמר כי "אב המון גוים נתתיך" הנאמר בברית
הטילה שבארנו במעייף ב' שבגוים האלה כיון על הגרים ועל הזרים אשר
יבואו לעתיד לבא לקרא בשם ה' והגוים האלה אין הכדל מאיזה עם שיהיו
אפילו אם נודע שהם מן העמים אשר נצטוונו עליהם בהחרם תחריטם
ולא תחיה כל נשמה ואימא בזה טילתא דשבור מלכא לא אמרה ומאנו
מלכי רבנן רבינו משה בר מיימון ז"ל וכל הנמשכים אחריו החושבים שמ"ע
דהחרם תחריט אותם (דברים ז' ב' וכו' י"ז) ומל"ת דלא תחיה כל נשמה
בשבעה העמים (שם ב' מ"ו) "למצות הנוהגות לדורות" וחושבים אותם
במנין המצות כמצות מחית עמלק (ספר המצות מ"ע קכ"ז ומל"ת מ"ט) ומאריך

4

ואם שצדקו דבריו בענין מחית עמלק שיש מ"ע מחת תמחה את זכר עמלק לא תשכח כאשר בארתי זה בח"א ממלכי בקדש תשו' א' סעיף ה' ו', אבל אין זה במצות החרימם תחרימם ולא תחיה כל נשמה בחו' עממים, שלו היה כן לא היו מניחים דוד ושלמה אותם חיים כנאמר כל העם הנותר מן תחתי והאמורי והחיתי והיבוסים אשר לא מישראל חמה מן בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עד ח"ה ה' ו' ח"ה, דוד המלך אשר אם כי לבו מלא רחמים היה על הענים ועל החלשים היה בכל זאת גבור מלחמה ולב אמן לא ידע רחם מול אויבי ישראל, ואם מרד את מואב שני חבלים להמית ואחר להחיות (שמואל ב' ח' ב') איך יעבור מ"ע ול"ת על ז' עממים להחיותם.

5

אמנם באמת מצות אילו אינם נוהגת לדורות כי לא היו רק מתכסיסי מלחמה בעת כיבוש הארץ אשר ידע ישראל כי יהיו לצנינים בצדנה, וכל זמן שהיה פחד מהם שיחיו לצנינים בצדנו ויחמיאו את ישראל ה' מתכסיסי המלחמה לכלותם ולכלי לחחיות מהם כל נשמה, והנביאים הוכיחו על העצלות בזה, אבל כאשר נתחזקה מלכות ישראל ע"י דוד ושלמה ולא היה מהם שום פחד עוד, וכבר עברה מלחמת הכבוש מכל וכל, אין עוד חיוב להרוג גפשות חנם, וגם אסור לשפוך דם נקי על כן לא חרגם דוד

6

ושלמה רק שמם למס, ואם כי מצות כבוש ארץ ישראל נוהג לדורות כאשר בארתי בספרי מלכי בקדש ח"א תשובה ג' סעיף ב' ובח"ד מכתב ותשובה ו' אבל אין חיוב של לא תחיה כל נשמה עוד, אפילו לא ידענו שאויבינו חמה מו' עממים האלה, ולא רק שאין חיוב עלינו אך גם אסור לעבור על חוק האינטערנאציאנאליטעט אשר נעשו בברית עמים איך להתנהג במלחמה, וח"ו להיות ישראל נחשבים בעיני העמים כפראים רוצחי נפש נגד חוקי האינטערנאציאנאליטעט ונגד חוקי הציוויליזאציאן ויעקב אבינו כעס על שטען ולוי בהרגם את אנשי שכם ויאמר להם עכרתם אותי להבאישני ביושב הארץ בכנעני ובפריו (בראשית ל"ד ל'), אם שבצדק עשו] כאמרם הכוונה יעשו את אחותינו, וכמו שאמר ר' יחודה בר סימן עמורה היתה החבית וצללנו אותה ויאמרו הכוונה אמרו מה הם נוהגים בנו כבני אדם של הפקר, וכפי' הבעל מתנות כהונה ז"ל צללנו אותה שאחרים ישמעו ויראו ולא יוידון עוד להנהיג בנו מנהג הפקר, וזהו מתכסיסי מלחמה, ולו תיכף כאשר שטאו את דינה יצאו בחרב ונפלו כל אנשי שכם במלחמה לא ה' רע בזה כדי שלא ינהגו בהם מנהג הפקר אבל שמעון ולוי עשו בערמה, וזה לא כחוקי האינטערנאציאנאליטעט בעניני מלחמה, ועל זה כעס יעקב, ותיירוצם לא הועיל להם] כי גם לפני מותו אמר יעקב שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם בסודם אל תבא נפשי ובקהלם אל תחד כבודי, אשר התמרמרות הזאת לא לבא בסודם ובקהלם הוא מפני שאינם נוהגים בכעסם בחוקי האינטערנאציאנאליטעט על כן אי אפשר לבא בסודם ובקהלם וקלל ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל (בראשית מ"ט, ח' ו' ו'), וכדאי' במדרש רבה באפם הרגו איש זה חמור אבי

7

אתם להרגם בחי באבים ואיך שיהי חלול ה' לעיני הגוים אסור כלעיני ישראל ואין לך חלול השם גדול מעשות נגד חוקי האינמערנאציאנאליטעט לבלי להחיות כל נשמה.

לא מתורגם

זה הוא מפני שזה חוק אינמערנאציאנאלי לשמור את חברית ואת השבועה ובחוק כזה לא מדקדקים בדקדוקי סופרים אם חלה השבועה לפי החלכה או לא שאין הגוים יודעים דקדוקים כאלה ויש בזה חלול השם ומחויבים לשמור כל שבועה שנשבעים להגוים אפילו אם לא נעשה כמנהג ותכסים שבועת ישראל אבל כיון שנשבעים להם בזה והם חושבים זה לשבועת חייבים לשמור אותה מפני קדוש השם.

8

וכן בזה ישראל שלא יאמרו אומות העולם לסטים אתם שכבשתם ארץ ז' מות כמו שהביא רש"י ז"ל בריש בראשית בשם ר' יצחק והוא ממדרש הנחומא ולזאת אפילו לו לא כלכל סנחריב את האומות ושבעה עממים היו נמצאים בארץ ישראל ואנחנו היינו לוחמים אתם לא היינו מחרימים אותם לבלי להחיות כל נשמה שאין זה מצוה לדורות כמו שבארתי, והוא נגד חוקי העממים ואסורים אנו לעשות כזאת, כי לא יכופר עון חלול השם בארבעה חלוקי כפרה כמבואר בסוף יומא ואחרי התקדמה הזאת יודעים אנו כי לימות המשיח אפילו אם יהיו מן ה' עממים בארץ אפילו אם נודע יחוסיהם על ידי מקרה מה לא נחרימם, ואם רק לא יחרישו עלינו רעה נחיה בשלום אתם. ובלתי ספק יהיו מכל העמים האלה בארץ אם שכבר עלה סנחריב מלך אשור ובלכל את כל האומות (ידים פ"ד מ"ד) אין הכונה שלא נשאר מהם כלום, רק נשארו מדלות הארץ ונתבטלו ברובו כמו שמוכיח הר"ש ז"ל שם וכדאי בברכות כ"ח ע"א כבר יראה.

זכויות האדם על הר הבית

שאלה ג'

הכניסה למקום המקדש.

בין הדברים העומדים למכשול לב לכל בעל דת ומפריע את שמחתי בהישועה אשר עשה ה' לנו על ידי הדיקליראציא האנגלית והסכמת כל מלכי האליים עליה, אשר השמחה הזאת אשר צריכה לשמח את כל בתי נפשנו גם היא לא תוכל להיות שלמה, מפני השאלה מה נעשה במקום מקדשנו אשר הוא מרום מראשון לשום כבוד תהלתו גם עתה, ויראו גוים את שם ד' וכל מלכי ארץ את כבודו, וכל תפלה וכל תחנה אשר תהיה לכל אדם ישפוך נפשו לפני ה' השוכן שמו במקום הזה. ואם שכארנו כפרק א' בחלק התשובות שאי אפשר לנו עתה לבנות בית המקדש לעולה וזבח עד יערה רוח ממרום ויופיע בכבוד עולם להורות לנו הלכתא למשיחא ושיח סוד דברים כאלה. וגם אי אפשר לנו להתקרב קרבן גם מטעם אשר לא נוכל בשום אופן לידע את מקום המזבח ממש, כי הלא בגלות בבל אשר לא היה רק ימי דור אחד והיו

ההתרים אשר עמלו בהם אלה המתאונים תאווה רוחנית כזאת אבל כל זה לא יועיל טרם יבא אליהו וינבא לנו על מקום המזבח. אמנם אנכי לא אחפוץ עתה זבח ואתנה ועולה לא ארצה, אך חפץ אנכי בכבודו של המקום הנורא הזה, נכספה וגם כלתה נפשי להצרות ה' לבי ובשרי לרגן אל אל חי. המקום הזה צריך להיות קדש לשירה ולזמרה למשוררים ושרים תפלות ה' הבוחר בשירי זמרה על כל דברי שירות ותשבחות דוד נעים זמירות ישראל, גם למשוררי זמננו לשיר בו שירי קדש, ושם יתנו צדקות ה' (עיין ספרי „נעים זמירות“ מזמור ו', ו'), וכל חכמי ישראל יטיפו משם להעם צדק ומשפט ומשרים, ושם ישבו כסאות למשפט לב"ד הגדול שבירושלים, אשר משם תצא תורה ואורה לכל העולם כלו, ובית הזה בית תפלה יקרא לכל העמים. כי לא יהיה שם שום פסל או סמל אשר יהיה מיוחד רק לעם אחד ועם אחר לא יאמין בו, אין בארון רק שני לוחות הברית אשר הם עמודי הציוויליזאציה לכל העמים כלסוינהרו אליו כל הגוים וילכו עמים רבים ויאמרו לכו ונעלה אל הר ה' ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים. זהו הטיפוס אשר צריך להנתן עתה להבית הזה בעת אשר נסדר שם את סדרי ממשלתנו.

9

← ולא רחוק לחשוב כי על העת הזאת נבא ישעיהו כי נכון יהיה הר בית ה' בראש הרים ונשא מגבעות וינהרו אליו כל הגוים וגו' ולא הזכיר עולה ומנחת וזבח. ואנחנו המתפללים זמנין תלתא ביומא והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל, ואומרים בכל יום מועד ואת מוסף יום הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך, יפלא לנו מאד על אשר לא הזכיר ישעיהו את הקרבנות, ואין לנו לתרץ את זה לעצמנו רק לאמר כי נבא ישעיהו על עת כזאת אשר עוד טרם נתחייבנו

בה בבנין ביחמ"ק לעבודת הקרבנות וטרם יודע לנו מקום המזבח ויהיה לנו כהן בעבודתו כבר יהיה הר בית ה' נכון בראש הרים לתורה ואורה ללמוד מדרכיו ולילך באורחותיו, ואמר שם ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרכותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה, אשר פשוטו של מקרא ושפט בין הגוים נמשך על הר בית ה' כי הר בית ה' ישפוט בין הגוים וגו' אין זאת כי אם שבבית הזה יהיה היכל השלום, אך לא היכל השלום כאשר „בהאג" אשר צירי השלום כרעו והשתחוו ביראת הכבוד לפני הנותנים חתיתם בארץ החיים, וכל רמז של אי צדק למי ממלכי ארץ נחשב כמרד. גם יותר יהיה מאגודת העמים (ליג אף ניישאנס) אשר הציע „אבי המוסר הלאומי" פרעזידענט ווילסאן, אשר עכ"פ יהיה בו רצון עמי האגודה יותר חזקה מן עומק הדין, רק יהיה בו „היכל משפט העמים" (קארט אף ניישאנס) אשר ישפוט עמים בצדק ולאומים במשרים, והזדון לא ימשול עוד בארץ, ותתבטל הדעה הנשחתה כי לטובת הלאומיות מותר לעשות זדון ורשע, וצדק כל עם יהיה שוה לצדק כל איש אשר לכל אחד יש לו הזכות להתפתח לפיתכונותיו ואך לא ליגע בזכות חברו, ולא ימשול איש באיש ולא עם בעם ולא עם באיש ולא איש בעם לרע לו, לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה, וזה יקוים כאשר יחבוט ה' משבולת הנהר (שט אל ערב) עד נחל מצרים, ואתם תלקטו לאחד אחד (נדיבי הלגיון) בני ישראל, ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בחר הקדש בירושלים.

1. Genesis 1²⁷ So God created man in His *own* image; in the image of God He created him; male and female He created them.

The Kinship of Humanity

The Racha sent his responsa about the soon-to-be-established modern Jewish state to many of the leading religious-Zionist scholars of his time. He published their responses together with his letters in two of the volumes of Malki baKodesh. The text below is an excerpt from one of the Racha's letters:

2 [The Racha writes to the other Rabbi:] **You suggested in your analysis that we must distinguish between the seven Noachide laws, which are primarily concerned with [establishing] good government and the kinship of humanity, and the Commandments of Israel, which are concerned with behaving according to the spirit of the Torah. This distinction is true as you made clear in your extensive discussion...however, [when Israel received the Torah and the Jews were no longer obligated by the "seven Noachide Laws" and became obligated instead by the Torah] that did not lessen the obligation of Israel to foster a feeling of kinship among people and to seek good government in comparison to the children of Noach⁵, but rather Israel carries an additional obligation to act in the spirit of the Torah.**

Section One: : International Law and the Seven Nations

This text is from one of the Racha's books called Eleh Divrei Habrit or These are the Words/foundations of the Covenant. In this book the Racha dedicated three volumes of religious Jewish textual analysis of each and every covenant in the Bible. Much of his democratic-Toraitic thought is built upon his analysis of legitimate political authority in the Bible as it emerges from the covenants.

The sections below are separated by empty lines. In the Hebrew above, the beginnings of these sections are marked with arrows, and the ends with black lines. Here and there, I left out bits that are very hard to translate; these are marked below by "..." inside solid paragraphs (and not marked in the Hebrew at all).

The summaries appearing below the line are translations of the Racha's summaries. If you look at the original above, you'll see that he summarized the basic points of each chapter under the chapter heading.

3 And we will return to the statement "the father of many nations I have made you⁶", which was said in the covenant of circumcision [and] we explained in section 2 that the nations referred to here are the converts and peoples that will come in the future to call in the name of Y-H-V-H [ie. converts to Judaism and other non-Jewish believers in Y-H-V-H like the "fearers of Y-H-V-H" mentioned in the Bible] and in regard to these people it makes no difference from what nation they come, even if it is known that they are of the peoples about which we were commanded⁷ "you will utterly eliminate them" and "you will leave no soul alive", and I will say about this something that the great 'king' Maimonides⁸ did not say, [and what I say will also contradict] all those that follow him [Maimonides] in thinking that the positive commandment "you will utterly eliminate them" (Devarim 7:2 and 20:17) and the negative commandment "you will leave no soul alive" regarding the seven nations (ibid 20 16) are "commandments for all generations", and they count them in the number of commandments [613] like the commandment of eliminating Amalek...

4 And if they were right about his words [Maimonides] in regard to eliminating Amalek, [because] there is a positive commandment to eliminate Amalek "you will utterly wipe out the memory of Amalek, do not forget"..., but this is not the case regarding the commandments "you will utterly eliminate them" and "you will leave no soul alive" in regard to the seven nations, because if it was so [that we were commanded to eliminate these nations in all generations], then David and Solomon would not have left them alive as it says, "As for all the people that were left of the Hittites, and the Amorites, and the Perizzites, and the Hivites, and the Jebusites, which were not of Israel, But of their children, who were

⁵ That is, even though we were once "children of Noach", and then we became the "children of Israel", that doesn't mean that we are any less obligated than "the children of Noach" to foster a sense of kinship among people and good government. We all are equally obligated to seek justice and the good life for all the members of our species. Being Jewish doesn't subtract anything from universal human moral obligations, but rather adds a layer of particular identity.

⁶ Breshit 17:5: "And I will make you exceeding fruitful, and I will make nations of you, and kings shall come out of you."

⁷ As we will see, we were "commanded" to do these things only in the context of ancient war tactics, but these are not "commandments" in the sense of the 613 Commandments.

⁸ This is a paraphrase of a idiomatic statement based on a passage from the Talmud (BB 115a).

left after them in the land, whom the children of Israel consumed not, them did Solomon make to pay tribute until this day" (Divrei Hayamim 8:8). King David, even as he was full of compassion for the poor and the weak, was none the less a great hero in war and full of courage and had no compassion on the enemies of Israel, and if "with two lines measured he to put to death, and with one full line to keep alive"⁹, how would he violate a positive and negative commandment in regard to the seven nations for not eliminating them?¹⁰

5 Indeed in truth these commandments are not for all generations because they were only military tactics during the conquering of the land [of Israel] when Israel knew that they [the seven nations] would be thorns in our sides¹¹ and would cause Israel to sin [by following their idolatrous ways], it was from the tactics of war to destroy them leaving a single soul alive, and the prophets chastised against laziness in this matter [ie. they chastised Saul for not killing everybody in keeping with this military tactic], but when the Kingdom of Israel was made stronger by David and Solomon, and there was no more fear of them [of the seven nations], then the war of conquest was completely over, and there was no more obligation to kill people indiscriminately, and it is also forbidden to spill innocent blood, and for that reason David did not kill them, and Solomon only put them to tribute, even as the commandment of conquering the Land of Israel is for all generations...

6 but there is no longer any obligation of "you will leave no soul alive", even if we knew that our enemies were from those seven nations, and not only is there no obligation upon us it is also forbidden to violate international law that was covenanted upon in the covenants of peoples [about] how to act in war, and God forbid that Israel should be considered in the eyes of the nations as wild-men murdering people in opposition to international laws and in opposition to the laws of civilization, and Jacob our father was angry with Shimon and Levi when they killed the people of Shechem¹²...even as they acted justly...so that others [other nations] would hear about what happened, and would be afraid, and would not do evil by plundering us [the family of Jacob], and this [makes sense] in the context of the tactics of war¹³, and if they had immediately gone forth with swords to attack the people of Shechem in war after the rape of Dinah, there would have been no evil in that, so that they [the people of Shechem] should not continue to violate them [the family of Jacob], but Shimon and Levi acted sneakily, and that violated the international laws of war, and for this reason Jacob was angry at them [and never forgave them]...

7 And in any case, desecrating God's name in the eyes of the nations is as forbidden as [desecrating God's name] in the eyes of Israel, and there is no desecration of God's name that is greater than violating international law by "not leaving one soul alive".

8 ...And in light of all this, even if Sanheriv had not mixed up all the nations and the seven nations were in the Land of Israel and we were at war with them, we would not "utterly obliterate them" so to "leave no soul alive" because these are not commandments for all generations as I have explained, and it is in opposition to the laws of the nations, and we are forbidden from doing so, and there is no atonement for desecrating God's name...

And after this introduction we know that in the times of the Messiah even if there are [people] from the seven nations in the Land, even if we know their ancestry, we will not "utterly destroy them", but rather if they don't seek our detriment we will live with them in peace. And there is no doubt that there will be [people] from

⁹ Shmuel 2 8:2: "And he [David] smote Moab, and measured them with a line, casting them down to the ground; even with two lines measured he to put to death, and with one full line to keep alive. And so the Moabites became David's servants, and brought gifts."

¹⁰ That is, if David had heard of a commandment to kill the survivors of the seven nations, surely he would have killed them! The verse about Moab is brought as an example of his willingness to kill hordes of people.

¹¹ As it says in Bemidbar 33:55.

¹² Read the story in Breshit, Chapter 34.

¹³ ie. if the brothers had not attacked Shechem for raping Dinah, the other peoples in the area would see themselves free to rape and plunder the family of Jacob.

all of these nations in the Land, even though Sanheriv the King of Assyria came and mixed up all the nations (Yadayim 4:4), this doesn't mean that none of them were left...

Human Rights and the Temple Mount

This text is part of a six-volume work of the Racha dedicated to halachic analysis of questions concerning what a modern State of Israel should look like according to the Torah: Malki Bakodesh or My King in the Sanctuary (or perhaps "in the Holiness").

9

And it is not far off to think that this period is the one about which Isaiah prophesied "In the days to come, the Mount of the Lord's house shall stand firm above the mountains, and tower above the hills, and all the nations shall stream towards it¹⁴", and he didn't mention burnt offerings and grain offerings and peace offerings [ie. any type of sacrifice]. But we pray three times a day "bring back the [sacrificial] service to the Holy of Holies of your House, and the fires of Israel [may it be Your will to receive]", and we say on every holiday, "and the additional [sacrifice] for this day we will do and sacrifice before you in love as is the commandment of Your will", and it is exceedingly strange that Isaiah did not mention the sacrifices [in his vision of the Temple as the center of a just world order], and we can only explain this by saying that Isaiah prophesied about a time like the present one when we were not yet obligated to build the Temple for sacrificial worship, and we still don't know [the exact place] of the alter so that we should have a priest in his [sacrificial] service, already then "the Mount of the Lord's house shall stand firm above the mountains" for Torah and for illumination to learn from His ways and to walk in His paths, and he [Isaiah] said there, " And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plowshares, and their spears into pruning hooks: nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more", and the simple meaning of this passage is that "he shall judge among the nations" refers to the "Mount of the Lord's house" that "the Mount of the Lord's house" shall judge between the nations and so forth, and this is because in this House will be the Hall of Peace - but not like the Hall of Peace in the Hague, where the peace representatives bow down before the glory of those whose power casts its shadow over the world of life, and any hint that some ruler has done injustice is considered a rebellion. And it will be more than the League of Nations established by the "father of national morality" President Wilson, which in any case has more good will than legal power, but rather it will be the "Court of the Nations" which will judge the peoples in justice and the nations with righteousness, and iniquity (זון) will no longer rule in the world, and the corrupted idea that nationalism justifies iniquity and evil (זון ורשע) will be banished, and there will be justice for every nation and for every individual, for each one has the right to develop in his own unique way, but without damaging his fellow, and there will be no more tyranny: not by man on man, or nation on nation, nor nation on man, nor man on nation, nation shall not take up sword against nation, neither will they learn war anymore...

¹⁴ Isaiah 2:2 (see previous note).